

Kotiteollisuus, Pohjanmaan Kautta

Ei pojasta polvi parane
kuljen kmpelin liikkein tll
pohjoisen maan pll

jossa sukupuu seisoo vahvana
sen kuulen havisevan, varisevan
ja tuulipukujen kahisevan

Pilkkeen isn silmkulmassa
olisi parempi olla
kuin melankolian vainiolla

jolla seisoo mykk kansa
auringonlaskua tuijottaen
hiljaa valtioksi muuttuen

Isn, pojan ja pontikan
nimeen tll kaikki vannotaan
kautta pohjanmaan
yksi kerrallaan
joutuu luopumaan haaveistaan
Sateenkaaren juurelta
tyhj kirstua kotiin kannetaan
hangesta hautaan
kielt rautaan
uudestaan ja uudestaan

Ikkunoista katsovat silmt
joilla ei ole kotia
toisia kodittomia

etsien aurinkoa joka
jossain lhin takana
makaa kai jo kuolleena